

„ Майсторът „

Това е един от най-известните занаяти, с които ромите се занимават. Майсторлъкът, този майсторлък, който много по-рано намираме във великолепната творба на Й. Йовков за Сали Яшар.

Мерков обича тази България, където той е роден, тази България, която той чувства като родина:

Земя на българи!.....България,
която в мене младенец,
че в бялата й заран
красиви цигани живеят!

„ Земя на българи“

Но навсякъде той говори за цигани, циганска любов, цигански табори и т.н. В неговото човешко и поетично съзнание още не е дошъл моментът за този скок, който ще намерим в поезията на В. Чапразов.

Темата за любовта при него е още по-силна, по-образна, по-ярка.

Нося слънце нажежено,
нося циганска любов!

„Бяла циганка“

Или:

Циганската песен
болката изгаря.

„Чае шукарие“ („Момиче хубаво“)

Ти си същото момиче,
аз съм същото момче.
Все така играят ти очите
цигански ключек!